

A békés építőmunka két évtizede

Jubileumi dokumentum Budapest fejlődéséről

A felszabadult főváros húsz éve címmel most látott napvilágot a Központi Statisztikai Hivatal Budapest városi igazgatóságának összeállítása, amelyben számbavették, hogy 1945 elejétől hogyan kamatozott a fővárosban a békés építőmunka két évtizede.

A jubileumi dokumentum beszámol arról, hogy Budapest

a lakások száma

1964. január 1-én 114 077-tel haladta meg az 1949. évi és elérte az 575 995-öt. Huszonnyolc új lakótelep nőtt ki a földből, közülük az Üllői úti, a Nagy Lajos király úti, a lágymányosi, a Thälmann utcai, a Kerepesi úti, a csillagtelepi és az Árpád-hídfői a legjelentősebbek. Csúpan 1957-től 1964 szeptemberéig több mint 80 000 új otthont adtak át a fővárosban. 1950 óta az összes beruházásoknak mintegy 33 százalékat építkezésekre fordították Budapesten.

Csaknem 880 kilométerrel bővült 1950 óta a budapesti vízvezeték hossza, s a lakásoknak mintegy 75 százalékat kapcsolták be eddig a hálózatba. Az új szakaszoknak csaknem 70 százaléka a peremkerületeket gazdagította. A háztartások 1963-ban több vizet fogyasztottak, mint a háború előtt az egész akkori Budapest és másfélszer annyit, mint 1950-ban. A gázcsőhálózat 1290 kilométerről 1569 kilométerre nőtt 1950 óta, s 1963 végén már 273 000 háztartásban sütöttek, főztek gázzal. Az 1949. évi 90 százalékkal szemben ma már a budapesti lakások több mint 99 százaléka villanyvilágít, s csupán az utóbbi hét esztendőben 90 százalékkal emelkedett a villamosenergia-fogyasztás. A háztartási gépek elterjedésének következtében egy-egy család átlagosan csaknem 300 kilowattórával több villanyt használ, mint 1956-ban.

Jelentős eredményeket hozott

a közlekedés

területén is az elmúlt két évtized. Kiépült a 34 kilométeres trolibuszhálózat, elkészült a Csepeli Gyorsvasút, s átadták rendeltetésének a valamivel több mint 11 kilométeres úttörővasutat. Ezenkívül 1949 és 1963 között 195 kilométerről 243 kilométerre bővült a villamos- és 227-ről 527-re nőtt az autóbushálózat hossza. Csaknem háromszor annyi autóbusz jár az utcákon, mint 1950-ben, a taxik száma pedig 675-ről 1293-ra emelkedett 1950-től 1964 elejéig. A villamosokon, az autó- és trolibuszokon évente több mint 1,3 milliárd ember utazik, csaknem kétszer annyi, mint például 1949-ben. A Budapesti Helyiérdekű Vasút utasainak száma meghaladja az évi 110 milliót, a taxik pedig háromszor annyi fuvar bonyolítanak le, mint tíz évvel korábban.

A budapestiek ma már több mint 6700 boltban és áruházban vásárolhatnak és 1778 étterem, eszpresszó, bisztró, cukrászda és más vendéglátóipari üzem között válogathat-

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím:

A békés építőmunka két évtizede

Forrás:

Magyar Nemzet

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füzet)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

Hely

Idő

Személy

Helyszám

725,091

1965

nak. Az elmúlt két évtizedben úgyszólván minden részletében újjászületett

az üzlethálózat.

A fővárosi tanács csupán 1958 és 1963 között 622 millió forintot költött a kereskedelem fejlesztésére; 1955 — az első önkiszolgáló bolt megnyitása — óta összesen 339 élelmiszerüzletben és 269 iparcikküzletben, illetve áruházi osztályon korszerűsítették az árusítást. A legutóbbi évtizedben évenként átlagosan 6 százalékkal nőtt a kiskereskedelmi forgalom. Ma már jóval meghaladja a 25 milliárd forintot. Élelmiszerekből több mint másfélszer annyi fogy, mint tíz évvel korábban. Lisztből, cukorból és zsírból alig változott a forgalom, ugyanakkor vajból csaknem háromszor, babkávéből 43-szor, teából két és félszer, déligyümölcsből mintegy tízszer annyit adnak el, mint egy évtizede. Ruházati, textil- és bőrárukból 92 százalékkal, egyes iparcikkekben pedig 176 százalékkal nőtt a forgalom ebben az időszakban.

A legutóbbi adatok szerint 7221 orvos dolgozik Budapesten. A 32 szakorvosi rendelőintézetben naponta csaknem tízezer órát fordítanak a járóbetegek gyógyítására. A kórházi ágyak száma 1951 óta 21 387-ről 26 395-re növekedett. A tizenhárom onkológiai gondozóintézetben 1963-ban már 124 000 vizsgálatot végeztek, illetve beteget kezeltek. A kötelező védőoltások eredményeként sikerült legyőzni a járványos gyermekbénulást, s számottevően csökkent a gyermekkori tbc-s megbetegedések száma. Jellemző, hogy a tbc gondozóintézetek 1963-ban alig valamivel több, mint ötödannyi kiskorút vettek nyilvántartásba, mint 1959-ben. Az anya- és csecsemővédelmi intézetek száma 63-ról 81-re nőtt 1952-től napjainkig, s ma csaknem kétszer annyi a védőnők száma, mint akkor volt. A főváros mintegy 300 bölcsődéjében több mint 12 000 apróság-ról gondoskodnak, s az iskolai napközisek száma 1950 óta három és félszeresére nőtt és megközelítette a 45 000-et.